

NARODNI LIST

Glasiło narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta štev. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — **Posamezna številka stane 10 vin.**

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Glavni zbor zaupnikov narodne stranke

se vrši v nedeljo, dne 28. t. m. ob 11. uri dop. v veliki dvorani „Nar. doma“ v Celju.

Dnevni red:

1. Položaj štajerskih Slovencev in narodne stranke. Poroča dr. V. Kukovec.

2. Položaj v državnem zboru. Poroča drž. poslanec Fr. Roblek.

3. „Narodna založba“ in „Nar. List“.

4. Deželnozborska volilna reforma in nove volitve v dež. zbor. Poroča dr. A. Božič.

Če kdo ni sprejel vabila, naj se oglasi 28. t. m. pri strankinem tajniku v „Nar. domu“! — Somišljeniki! Važne točke so na dnevnem redu! Pridite mnogoštevilno!

O zvišanju davka na žganje.

Finančni minister je predložil nedavno državnemu zboru predlog za zvišanje davka na žganje.

Na prvi pogled bi se trdilo, da je tako obdačenje ljudskemu zdravju in napredku škodljivega alkohola priporočljivo — ter da ni nikakega zadržka, da bi tudi slovenski poslanci ne glasovali za zvišanje davka na žganje.

In vendar se s takim zvišanjem ne morem sprijazniti, še manj z načinom, kako se naj lepe dohodke iz novega zvišanja davka med državo in kronovinami razdeli.

Brezdomno potrebuje država novih dohodkov, kajti državne potrebe vedno rastejo, vsi stanovi — od najvišjega do najnižjega se obračajo na državno pomoč. Država mora imeti vrhu tega na razpolago nekaj razpoložljivega denarja, da bo mogoče v slučaju slabe letine in ob času gospodarskega nazadovanja, ko se tudi državni dohodki skrčijo, zadostiti potrebam in zahtevam, katere se redno stavijo na državno gospodarstvo.

Že dolgo časa je iskala državna uprava takih novih davčnih virov. Nasvetovalo se je n. pr., da se naj obdači premog. — Pa premog je

postal v zadnjem času prepotrebno kurivo najširših ljudskih mas, — premog rabi že v mnogih krajih kmetijstvo, industrija brez njega ne more izhajati. Obdačiti premog bi se reklo zvišati mu cene in s tem podražiti življenje posebno delavskim slojem, ki si že pri sedajnih visokih premogovnih cenah ne morejo privoščiti toplo zakurjene sobe; — reklo bi se zvišati cene industrijskim izdelkom, — ker bi premogovni baroni in industriji gotovo ne nosili novega davčnega bremena iz svojega žepa, ampak bi zvalili tak davek na odjemalce.

Nasvetovalo se je dalje, obdačiti svetlobni plin. Utemeljeval se je ta nasvet s tem, da je petrolej obdačen — zato se mora obdačiti tudi plin, ki se rabi za luč. — Res je, da bi bil z ozirom na dejstvo, da rabijo plinovo razsvetljavo bolj bogati ljudje, ki od te razsvetljave ne plačujejo davka, da pa nasprotno morajo revnejši sloji, ki žgejo petrolej, poseben petrolejski davek plačevati, tak davek na plinovo luč priporočljiv. Vendar ga državna oblast za sedaj ne upelje, ker še ni jasno, na kak način se naj plin obdači, in ker je gotovo, da bi tak davek državi ne donal bogve kakih visokih dohodkov.

Nasvetovalo se je tudi zvišanje osebne dohodnine. Osebnostni davek je najbolj pravičen in najbolj nese. Vsak državljan naj prispeva državnim potrebam ne od tega, kar ima, n. pr. od posestva, ampak po meri svojih dohodkov. — Dohodninski davek popolnoma izvesti in pravično razdeliti morala bi biti glavna naloga pri rešitvi vprašanja o preosnovi sedajnega krivičnega davčnega sistema. Pa država se boji dotakniti se tega vprašanja. Boji se, napeti strožje strune nasproti velikim kapitalistom, ki razpolagajo čez milijone in imajo na stotisoče letnih dohodkov. Država rajši vidi, da trpijo nižji sloji, delavci in kmetje. — zato in ker neposrednih ali direktnih davkov — n. pr. zemljiškega davka, hišno-najemninskega davka itd. — ne more zvišati, je vrgla oči na posredne ali indirektno davke — in ker od teh ne more zvišati n. pr. davka na sladkor, na petrolej, na vino itd. — se naj zviša davek na žganje. — Žganje, alkohol je še edini predmet, katerega se da s pridom obdačiti, prvič ker dovoli precej visoki davčni nastavek, drugič ker se dohodki takega davka vedno in sami ob

sebi stopnjujejo in rastejo in tretjič ker je obdačenje alkohola zelo popularna stvar, ki ne bo zbudilo mnogo odpora.

Iz zakonskega predloga posnamemo sledeče važne določbe.

Zakon razločuje — kakor do sedaj — med davkom, ki se plačuje pri proizvodanju alkohola, in davkom od konzuma, ki se plačuje pri prehodu alkohola iz uradnega nadzorstva v prosti promet.

Davek, ki se plačuje od proizvodanja alkohola, bo znašal v bodoče 1 K 40 v od vsakega litra alkohola.

Davek na konzum ob prehodu alkohola v prosti promet bo pa znašal do letno določene omejene množine (kontingent) 1 K 40 v, za ekskontingent pa 1 K 64 v od litra alkohola.

Množino alkoholnega kontingenta določi finančni minister. — Za čas od 1. septembra 1908. pa znašaj redni kontingent 987.000 hektolitrov alkohola.

Davčna prostost nastopi v slučajih:

1. ako se žganje kot tako ali kot primes k vinu čez mejo izvažajo,

2. ako se porabi alkohol za izdelke, ki se izvažajo,

3. pri žganju, ki se porabi za narejanje jehiša, za kurjavo, za motor-silo, za čiščenje ali znanstvene svrhe,

4. pri žganju, ki se porabi za take izdelke, ki ne služijo kot pijača ali kot živila sploh — izvemši izdelke parfumerije, lepotečnih predmetov, zdravil in lekarniških predmetov, ki imajo v izgotovljenem stanju še alkohol v sebi.

Za kmetijske žganjarne so predlagane posebne bonifikacije, ki obstojijo v tem, da dobijo kmetijske žganjarne za vsak hektoliter alkohola, katerega se izroči iz njih splošnemu prostemu prometu oziroma konzumu, do 2 kroni — ako proizvajajo na dan čez 4 do 7 hl alkohola, po 4 K, ako proizvajajo povprečno na dan čez 2 do 4 hektolitrov alkohola, in po 6 K, ako proizvajajo povprečno do 2 hektolitra alkohola na dan.

Kot kmetijske žganjarne pa smatra zakon one, ki združujejo v sebi sledeče tri lastnosti: prvič morajo biti združene z enim ali več kmetijskimi posestvi, od katerih dobivajo izključno ali vsaj po večini snov za proizvodanje alkohola

LISTEK.

Strašno maščevanje.

Rusko napisal N. V. Gogolj. — Poslovenil J. A. Glonar.

Razlaga

manj znanih besed, ki se bodo nahajale v povesti.
Kazak, kozak. Osaul je poveljnik manjšega kazaska oddelka, hetman poveljnik cele kazaska vojske. Bulava je maršalska palica, znak hetmanovega vrhovnega poveljstva. Hutor je naselbina na samem. Čapka, tudi šapka je kapa, čepica iz ovčje volne (navadno), kakor jo nosijo vzhodni narodi. Rusalka je povodna deklica. Zaseka je to, da so zapre kaka pot, navadno klanec z drevjem in kamenjem, ki se navali vanj. Bandura je navadno godalo, instrument, s katerim spremljajo banduristi, ruski narodni pevci (narodni slepci), svoje narodne popevke. (Op. prevajalca.)

I.

Šum in hrup je na kraju Kijeva: osaul Gorobec praznuje gostijo svojega sina. Od vseh stranij je prišlo k osaulu mnogo ljudi v goste. V starih časih so ljudje radi mnogo jedli in veliko pili, a še rajši so se pozabavali.

Na rjavem konju je prišel tudi Zaporožec Mikita naravnost z vesele gostije na polju Pere-

šljaja, kjer je zapajal sedem dni in sedem noči kraljeve plemiče z rdečim vinom. Prišel je tudi Danilo Buruljbaš od druge strani Dnjepra, kjer je bil med dvema gorama njegov hutor, z mlado ženo Katarino in enoletnim sinčkom.

Čudili so se gostje belemu licu gospe Katarine, kakor nemški baršun črnim obrvici, njenemu plaščku in čevljevem s srebrnimi podkovi; a še bolj so se čudili, da ni prišel z njo na gostijo njen stari oče. Vsega skupaj je živel samo leto dni na Zadnjeprovju; ena in dvajset let pa se je potikal okoli, da niso vedeli kje in se je vrnil k svoji hčeri še le, ko je bila omožena in ko je že porodila sina.

On bi gotovo vedel povedati marsikaj zanimivega. Kako neki ne, ker je bil tako dolgo na tujem! Tam je vse drugače: ljudje so drugačni in Kristusovih cerkev ni . . . Ali on ni prišel.

Gostom so prinesli vroče vino z rozinami in slivami in na velikem krožniku štrukelj. Godci so ga prijeli za zadnji krajec, ki je bil lepo izpečen in v katerega je bil vtisnjen denar; potihnilo so za en čas in odložili gosli, cimbele in bobne. Med tem so se dekleta obrisala z lepo izvezenimi robci

in začela stopati iz svojih vrst; fantje so uprli roke v boke in se ponosno ozirali na vse strani ter jim hoteli iti nasproti — kar je prinesel stari osaul dve podobi, da bi blagoslovil mladi par. Ti podobi je dobil od častitljivega spokornika — meniha, starca Jerneja.

Okvir ni bogat, ne sveti se na njem ni zlato ni srebro, ali nobena nečista moč se ne sme dotakniti tistega, ki ima te podobe v hiši.

Osaul je povzdignil obe podobi in se pripravljaj, da bi izpregovoril kratko molitvico . . . — kar so prestrašeno zakričali otroci, ki so se igrali na tleh. Za njimi pa se je vznemirilo ljudstvo in vsi so prestrašeno kazali s prsti na kazaka, ki je stal med njimi. Ali on je med tem že zaplesal kazaski ples in se je začel nasmihavati ljudem, ki so ga obstopili.

Ko pa je osaul vzdignil podobi, se je lice kazaka mahoma spremenilo: nos se mu je iztegnil in se obesil na stran, namestu rjavih so mu zabiskale zelene oči, ustnice so mu posinjele, podbradek se je stresel in se zaostрил kakor kopje, iz ust se mu je izvil krik, na hrbtu mu je zrastle grba in kazak je bil — stavec.

in katerim potom oddajajo ostanke od proizvodnje kot krmilo; drugič velikost žganjarne ne sme presegati proizvodnje množine povprečno 7 hektolitrov na dan ter mora biti s površjem njiv, travnikov in pašnikov dotične kmetije v takem razmerju, da pride na en hektar take površine povprečno proizvod 3 l alkohola na dan; tretjič ne sme množina na leto proizvajane alkohola presegati 1680 hektolitrov.

Kmetijske žganjarne smejo biti v rokah posameznega posestnika ali pa v rokah zadruga. V zadnjem slučaju se vzamejo vpoštev kmetije vseh v zadrugo spadajočih posestnikov.

Kdor hoče doseči za svojo žganjarno, da se jo šteje med kmetijske ter vsled tega tudi deležen bonifikacij kmetijskih žganjarn, mora zahtevo pismeno naznaniti najmanj štiri tedne pred pričetkom obratovanja finančnemu ministerstvu in verjetno dokazati vse za kmetijske žganjarne v zakonu zahtevane pogoje.

Za davka prosto žganje, ki se kot tako ali v inu primešano ali pa v obliki drugih izdelkov izvažja v inozemstvo čez carinsko mejo, se daje izvozna bonifikacija v visokosti 7 v. od vsakega litra alkohola.

Za žganje pa, ki je že v prostem prometu in torej že obdačeno, se pa potem v množinah nad 50 litrov čez carinsko mejo izvažja, se povrne od plačanega davka 1 K 05 v. pri vsakem litru alkohola.

To so najvažnejše davčne določbe te nove davčne predloge. Ostale določbe se tičejo tehnične strani proizvodnje in obdačevanja.

Na slovenski zemlji je pač zelo malo takih žganjarn, ki bi prišle glede bonifikacij v poštev. Slovenci so navezani na uvoz alkohola iz drugih kronovin, stališče, katerega moramo vsled tega zavzeti, je bolj ono konzumenta kakor pa producenta.

Pri nas se porabi precej žganja za konzum. — To je sicer žalostno dejstvo, — pa dejstvo je in moramo z njim računati, ker se razmere ne dajo na mah spremeniti. Posebno nižjim delavskim, prav vsem kmečkim delavskim slojem je žganje vsakdanja pijača, ker hočejo nekaj opojnega piti, vina ali piya si pa ne morejo kupiti, ker je oboje za njih razmere predrago, sadne pijače pa mnogokrat ni.

Priznavam prav rad, da mora biti dolžnost vsakega ljudstvu dobro hotečega človeka, gledati, da se žganjepitje omeji in ljudstvo — posebno delavce odvadi pogubnega alkohola.

Reklo bi se in se tudi trdi, da je zvišanje davka na žganje tako sredstvo, ki bo omejilo žganjepitje. Vlada predloga je tako odkritosrčna, da pričakuje ravno nasprotno, namreč zvišanje alkoholnega konzuma in da računa z vedno rastočimi dohodki iz tega davka. Jasno je torej, da se zaradi zvišanja davka konzum ne bo znižal, ampak hitreje zvišal.

Zvišanje davka na žganje bo imelo za prvo posledico, da bo se cena žganju zvišala, torej žgana pijača podražila. To bo zadelo v veliki meri naše kmete in posestnike vinogradov, od katerih poljski in vinogradni delavci naravnost zahtevajo, da se jim da vsaj za zajutrnek nekaj žganja. Cena bo se zvišala najmanj za polovico sedanjih cen. Kdor je torej kupil sedaj navadnega žganja za 1 K 60 v. liter, dal bo odslej zanj 3 K 20 v. in še več.

To bo ena občutna posledica, s katero se bodo stroški kmetovanja zopet povišali.

Druga, še občutljivejša posledica zvišanja davka na žganje bo pa ta, da se bo kakovost žganja poslabšala. Producenti, to so veliki žganjarji in potem prodajalci žganja ne bodo samo zvišali cen blagu in s tem zvalili davek na konzumente, ampak morali bodo in bodo tudi gotovo blago — torej žganje v kakovosti poslabšali, da jim bode mogoče, za dosedajne cene seveda slabše žganje prodajati. Poslabšanja žganja ne zabranjuje noben zakon. Že sedaj je ponujano ceno žganje slabe kakovosti in ravno vsled tega zdravju zelo škodljivo. Ako se kakovost še poslabša, bo se poslabšalo zdravstveno stanje ljudstva, — zarod bo še bolj degeneriran, še slabši, šibkejši kakor je že sedaj, kretentstvo bo se še bolj množilo.

Ravno iz tega razloga, ker bo imelo zvišanje davka na žganje te hude posledice, in ker se, akoravno so vladi ti učinki predloge znani, vzlic temu špekulira na še večjo demoralizacijo in degeneracijo najnižjih slojev, — sem proti zvišanju davka na žganje.

Ako je gospodom, ki se javno priznavajo za sovražnike alkohola, ako je vladi, kateri bi moralo biti zdravstveno napredovanje ljudstva glavna skrb, resno na tem ležeče, da se vživanje alkohola, posebno žganja omeji, potem naj ne sega po sredstvu zvišanja davka na žganje, ampak naj predloži zakon o zabranjevanju pijančevanja, naj odredi stroge kazni proti pijancem in onim, ki pijančevanje na katerikoli način pospešujejo.

Dr. Božič.

Iz političnega sveta.

Državni zbor. V seji dne 23. t. m. je dr. Benkovič interpeliral finančnega ministra zaradi zapostavljenosti slovenskih davkoplačevalcev na Spod. Štajerskem pri sestavi komisij na direktne davke; dalje fin. ministra zaradi zapostavljanja slovensčine s strani evidenčnega nadgeometra E. Martinija v Brezicah; končno ministra za javna dela glede varnostnih del na obrežjih Save v pol. okraju breškem.

Iz državnega zbora. Poslanec Grafenauer (koroški Slovenec) je interpeliral v seji dne 20. t. m. ministra notranjih zadev glede postopanja zavarovalnice zoper nezgode za Štajersko in Koroško v Gradcu pri odškodovanju ponesrečenih delavcev. — Interpeliral je tudi glede zadnjih škandaloznih sodnijskih imenovanj na Koroškem.

Grofej Potocki — knezi? Kakor poročajo poljski časopisi, bodo grof Roman Potocki in pa nasledniki umorjenega gališkega namestnika grofa Andreja Potockega povzdignjeni v knezi stan.

Razmere na Hrvaškem. Tudi ogrski politiki so končno že prišli do prepričanja, da je tako brezpravno javno življenje na Hrvaškem za dolgo nemogoče. Zato so se med nekaterimi ogrskimi in hrvaškimi politiki začela neobvezno pogajanja, katera bodo morda imela do jeseni ta uspeh, da se razmere na Hrvaškem vsaj nekoliko spremenijo. Račun bo moral iti in vlado bo prevzelo začasno par uradnikov.

urni kazaki v rdečih suknjah pa so se zavrtili. Devetdeset- in stoletni starci so prišli gledati in tudi njim se je zahotelo plesa ob spominu na leta, ki jih niso napravili po nemarnem.

Gostili so se do pozne noči, gostili pa so tako, kakor se danes ne znamo več.

Gostje so se začeli razhajati, a le malo se jih je odpravilo domu; mnogi so prenočili na širokem osaulovem dvorišču; veliko kazakov je neprošenih zaspalo pod klopmi, na tleh, pri konju, blizu hleva; kamor se je zavalila težka kazaška glava, tam je obležala in smrčala, da se je čulo po vsem Kijevu.

II.

Tiho je po celem svetu: mesec se je ravno pokazal izza gore. S preprogo, belo in svetlo, kakor je Rimska cesta, je pokrila rogato obrežje Dnjepra; pred njegovo lučjo se je senca umaknila še dalje v grobino smrek.

Sredi Dnjepra plava čoln. Spredaj sedita dva hlapca: črne kazaške čapke imata na stran, pod vesli brzgaajo na vse strani svetle kaplje, kakor iskre od goreče trske.

Wahrmundova afera, o kateri se je zadnji čas toliko pisalo po časopisju in ki je tudi v gibanju strank povzročila toliko razburjenja, je končana s tem, da je Wahrmund imenovan za profesorja cerkvenega prava na vseučilišču v Pragi.

Kranjski deželni zbor je v seji dne 19. t. m. sprejel zakonsko predlogo o volilni reformi in je bil nato odgoden. Kakor hitro cesar sankcionira zakon, se razpišejo dopolnilne volitve (za splošno kurijo).

Na Srbskem je odstopil od ministerstva Pašić. Kralj je odstop vzel na znanje in poveril sestavo novega ministerstva staroradikalca Velimiroviću. Ta je ponudbe odklonil.

Za koroške Slovence. V seji drž. zbornice dne 22. t. m. je govoril tudi koroški slov. posl. Grafenauer. Obširno se je bavil s šolskimi razmerami na slov. Koroškem. Vlada je napravila v zvezi z Nemci iz Koroške sod za smodnik; v slovenskem delu Koroške ne eksistira ljudskošolski sistem, kakor po drugih deželah. Tretjino koroškega prebivalstva tvorijo Slovenci, zato je nerazumljivo, da na učiteljsku v Celovcu niti za slovenske gojence ni slovenščina obvezni predmet. Deželni šolski svet skuša v novjšem času celo verouk napraviti za predmet jezikovnih eksperimentov (poskusev). Namen vlade je uničenje koroških Slovencev. Če se ji to posreči, je drugo vprašanje, svari pa vlado pred teptanjem pravic krepkega slovenskega naroda na Koroškem.

Na Perzijskem je prišlo do prave revolucije. Šah (vladar Perzije) ni hotel spoštovati ustave, ki jo je dal državljanom, in zato se je začel proti njemu hud odpor. Šah je še pred tedni moral zbežati iz glavnega mesta. Kakor pa pravijo zadnja poročila, se obrača položaj zanj na boljše. V torek 23. t. m. so ruski kozaki, ki so določeni v šahovo obrambo, napadli državni zbor in pobili mnogo poslancev.

Razprava o proračunu v državnem zboru je postala že skoraj dolgočasna. To se vidi tudi v zbornici, kjer nekatere govornike poslušajo po par poslancev. Zato so sklenili klubovi načelniki, da se število ur, določenih za proračunsko razpravo, zniža, in se razprava o proračunu že jutri ali v soboto konča. — V seji dne 23. t. m. je govoril nemški poslanec med drugim o razmerah pri sodiščih v področju graškega nadsodišča glede napredovanja posameznih sodnikov v službi. Očitil je sodni upravi pristranost. Ostro je prijel vlado tudi zaradi zavlačevanja regulacije Mure.

Ustanovni občni zbor „Zveze narodnih društev za Štajersko in Koroško“ je v nedeljo, 28. t. m. ob 4. uri pop. v „Narodnem domu“ v Celju. Somišljenike, ki se udeležijo tudi glavnega zbora zaupnikov narodne stranke, pozivljamo, naj si uredijo tako, da bodo mogli tudi temu zborovanju prisostvovati. Drugi dan je praznik.

Zakaj ne pojeta kazaka? Niti o tem ne govorita, da hodijo sedaj po Ukrajini katoliški duhovniki in delajo iz pravoslavnih kazakov katoliške; niti o tem, kako je bitva pri Slanem jezuru trajala dva dni? Kako naj pojeta? Kako naj govorita o tako nečimernih stvarih? Njun gospod Danilo se je zamislil; rokav svojega baršunastega plašča je spustil v vodo, kjer se sedaj zajema; njihova gospa Katarina tiho ziblje dete in ga ne izpusti iz očíj, na njeno praznično obleko, ki ni pokrita s platnom, škropi voda.

Lep je razgled iz sredine Dnjepra na visoke gore, široke planjave in zelene gozde. Te gore niso gore; vznožja nimajo, ampak pri njih je zgoraj in spodaj sama strmina, pod njimi in nad njimi pa visoko nebo. Ti gozdi, ki stojijo po holmih, niso gozdi: to so lasje, ki so zrastle na kosmati glavi gozdnega moža. Pod njo se v vodi pere brada, pod brado in nad lasmi pa je visoko nebo. Ti logi niso logi: to je zelen pas, ki se vleče sredi okroglega neba; v spodnji in zgornji polovici pa se spreha mesec.

Gospod Danilo ne gleda okolice, ampak svojo mlado ženo.

— On je! On! — so zakričali ljudje in se tesno stisnili skupaj.

— Čarovnik se je zopet pokazal! — so kričale matere in lovile svoje otroke za roke.

Osaul je stopil svečano in dostojanstveno naprej, iztegnil je proti čarovniku podobe in zaklical na ves glas:

— Izgini, satanski duh, tukaj ni mesta za tebe!

Starec je zaškrtil in zaškrtil z zobmi kakor volk in izgini.

Med ljudstvo so šle razne besede in govornice kakor po razburkanem morju.

— Kakšen čarovnik je to? — so povpraševali mladi, neizkušeni ljudje.

— Hudo bode! — so govorili starejši in kimali z glavami.

In po vsem širokem dvorcu osaula so se začeli zbirati v gručah in poslušati pripovedke o čudnem starcu. A skoro vsi so govorili drugače, nihče ni vedel povedati kaj zanesljivega o njem.

Na dvorišče so skotali sod meda in postavili par veder grškega vina: vse se je zopet razveselilo: muzikanti so vrezali eno, dekleta, fantje,

Pozor! Pozor!

Polovica leta je minula in mnogim je potekla naročnina. Opozarjamo vse odjemalce „Narodnega Lista“, naj prihodnje vsakteri dobro pogleda na naslov na ovojnici svojega lista. Našel bo tam zapisano, do kdaj ima plačan list. Obenem bodo priložene tudi položnice! Oni, ki imajo že za celo leto plačan list, naj i položnice hranijo za pozneje ali pa naj pridobi vsak 1 novega naročnika ter mu izroči položnico, da pošlje denar.

Štajerske novice.

Kdo je odgovoren za pisavo „Slovenskega Gospodarja“? Ti gospodje so: kanonik dr. Ivan Mlakar, bogoslovni profesor dr. Matek, bogoslovni profesor dr. Hohnjec, bogoslovni profesor dr. Kovčič, učitelj veronanka dr. Anton Medved, učitelj veronanka dr. Jerovšek, duhovnik brez posla dr. Anton Korošec, vodja Cirilove tiskarne duhovnik dr. Jos. Somrek, župnik Matej Štrakl in duhovnik Franc Spindler. Ti gospodje so odborniki katoliškega tiskovnega društva, ki je lastnik „Slov. Gospodarja“. Ti gospodje trpijo, da se v njih listu 52krat v letu v 8000 izvodih tiskajo obrekovanja slovenskih mož, ki so poštenjeji ljudje nego lastniki „Slov. Gospodarja“. Narod, zapomni si imena teh poštenjakov! To so lastniki katoliškega časopisa, s katerim ima mariborsko porotno sodišče letos več opravka nego z vsemi hudodelci mariborskega okrožja. Ali je njega prevzvišenosti knezoškofa znano, koliko kazenskih ovadb zoper list njegovih duhovnikov se obravnava letos v Mariboru? Kako vzorno je častikraja pri „Slov. Gospodarju“ urejena, razvideti je iz dejstva, da je v letošnjem letu ta list zakrivil okoli 400 slučajev po kazenskem zakonu kaznivih pregreškov in prestopkov zoper varnost časti. Ali pa ti gospodje tudi dajo zadoščanje za žalitve svojega lista? Ali morebiti pri sodnji nastopijo dokaz resnice za žalitve? Niti najmanj ne. Vsi kazenski akti mariborskega okrožnega sodišča izkazujejo, da se urednik „Slov. Gospodarja“ pri vsakem zaslišanju sramotno izmuzne, rekoč, da odkloni vsak odgovor. To so Vam katoliški poštenjaki! In ali postopajo lastniki „Slov. Gospodarja“ drugače? V neki porotni zadevi so bili pred kratkim kot priče zaslišani duhovniki dr. Mlakar, dr. Matek, dr. Hohnjec, dr. Kovčič, dr. Medved, dr. Jerovšek, dr. Somrek, Matej Štrakl, Franc Spindler in dr. Korošec, nadalje deloma kot priče deloma kot krivci duhovniki Anton Pučnik, Jakob Kosi, I. Kardinar, Anton Cestnik in Ivan Gorišek. Ako-ravno je bil predmet zaslišanja žaljiv dopis „Slov. Gospodarja“, kjer se je autentično razlagala vsebina neke napitnice Ivana Goriška v zaključeni zasebni družbi, vendar pred sodnijo nobeden izmed vseh zaslišanih gospodov o celi stvari ni znal nič povedati. Dr. Korošec se je čez mesec dni odtegoval dostavitvi sodnega poziva. To je oni gospod, ki je pred 3 leti, ko se je kot urednik „Slov. Gospodarja“ mariborskih porotnikov bal, na Hr-

vaško zbežal, da se mu obtožnica ni mogla dostaviti. Ali pa imajo ti mariborski kanoniki, bogoslovni profesorji in drugi duhovniki, ki tvorijo slovito kmečko zvezo, kak vzrok, da dajo v svojem listu poštenim ljudem čast krasti? Kdo je dr. Karba, kdo dr. Božič, katerima hoče „Sl. Gosp.“ v njenem poklicu krh odgrizti z lažljivimi novicami? Imenovani duhovniki so vseskozi ali bivši učitelji ali šolski tovariši napadenih gospodov. Sedajno dijaštvo bode pač dobilo čudne pojme o svojih veroučiteljih, če lahko pričakuje od lista, katerega lastniki so zdaj ti „boljši“ gospodje, čez malo let lažnjiva očitanja, da so kot zdravniki po veselich hodili in pustili bolnike brez pomoči umirati, ali so kot odvetniki zaradi ene kokoši napravili svojim strankam 400 kron nepotrebnih stroškov. Ko bodo klicani imenovani gospodje v najnovejših slučajih zopet na odgovor, ne bodo o stvari zopet nič vedeli, urednik bode pa odklonil odgovor.

Toda časa je prikypela do vrhunca, zdaj bomo drugače govorili.

Dr. Karba in tatje časti pri „Slov. Gosp.“
Na drugem mestu prinašamo izjavo Marije Povšnar, ki preklicuje laži, katere je trosila o zdravniku dr. Karbi na Vranskem in katere je prinesel tudi „Slov. Gosp.“ Dr. Karba je, kakor smo že poročali, tožil raznašalce te laži. Minoli petek je bila pred sodnijo na Vranskem obravnava, pri kateri se je vse obrekovanje dr. Karba izkazalo kot lažljivo; dr. Karba je obrekovalcem velikodušno odpustil pod pogojem, da prekličejo laži pred cerkvijo in v časopisih. — „Slov. Gospodar“, glasilo naše duhovščine, pa je prinesel 1 dan pred obravnavo nov napad, nove laži zoper dr. Karba. — Pripomnimo pri tem, da sta oba vranska duhovnika takoj po prvem napadu v Sl. Gosp. sporočila g. dr. Karbi, da nista z omenjenimi napadi v nobeni zvezi in da jih obžalujeta, ker sta prepričana, da so lažnjivi. — „Sl. Gosp.“ se bo pa zagovarjal pred porotniki. Izključena je vsaka poravnava, katero sicer že ponujajo! Podlosti obrekovalcev in lažnikov pri „Sl. Gosp.“ se mora napraviti konec!

Spodnještajerska krščansko-socialna zveza in obmejni Slovenci. Imenovana zveza je razposlala oklic (tudi nam!), v katerem poziva Slovence, naj ji priskočijo na pomoč, češ da hoče delovati ona posebno med obmejnimi Slovenci. Dozdej da ima ob meji že 4 izobraževalna društva in okoli Maribora več potovalnih knjižnic. Veselilo nas bo, če bo zveza res v tem smislu delovala, dovolimo si pa k njenemu oklicu par opomb: Slov. kršč. soc. zveza, kakor se imenuje po vsej krivici to nad vse hujskajoče društvo, obstoja že precej časa, četudi ne pod tem imenom in v tej obliki. Prirejala je dozdej pač razne socialne kurze, na katerih se je učilo slovenske fante pretepanja in psovanja političnih nasprotnikov, prirejala so se pod njeno firmo ali po njeni inicijativi po Sp. Štajerskem zborovanja, na katerih se je na najdrznejši način hujskalo proti narodni stranki in njenim somišljenikom. „Slov. kršč. soc. zveza“ je fakična organizacija klerikalizma na Štajerskem, v njenih „izobraževalnih“ (!) društvih se vzgajajo najstrastnejši agitatorji in najbesnejši fanatiki zoper vse, kar se brezpogojno ne klanja dr. Korošču. Kaj krajevni odbori lažikmečke zveze, — kršč. soc. zveza

je danes politična organizacija klerikalizma pod firmo nepolitičnega društva. Leta in leta že baje ta zveza „deluje“ na vse strani se hvali, koliko dobrega je storila za slovenski narod, v Mariboru ima sedež, torej zgoraj ob meji, in njena prva in glavna naloga bi imela biti že od početka sem: delovanje v obmejnih krajih. Kako, da so gospodje šele zdaj prišli na to, da v očigled godu bratov Cirila in Metoda hinavsko zavijajo oči k nebu in milo kličejo: „Kako dolgo bomo gledali po teh sedaj še obmejnih hribih kresove v čast slovanskima bratoma“. Kje so bili ti gospodje leta in leta, kje so bili, ko se je bil najhujši boj za obstanek Slovencev po nekaterih krajih? Kje so delali dozdej, da imajo ob meji samo 4 bora izobraževalna društva s par molitveniki in nekaj svetimi pismi? Podravska podružnica „Prosvete“ deluje šele kratak čas in je ustanovila že nad 10 ljudskih knjižnic v narodno najbolj izpostavljenih krajih in in jih v kratkem osnuje zopet toliko. A kaj so storili matadorji kršč. soc. zveze? Namesto da bi bili podpirali mlade ljudi, zbrane v podravski podružnici „Prosvete“, pri njih plemenitem delu, so jim v „Slov. Gosp.“ in „Slovenca“ metali polena pod noge, jih psovali za liberalne mladiče, za smrkoline itd.! In ti ljudje hočejo sedaj reševati obmejne Slovence? Ti ljudje, ki dozdej niso imeli ne iskric ljubezni do teh Slovencev? Ti ljudje, ki so zasmehovali navdušeno mladišo, ko je delala za obmejne kraje? Ne, gospoda, tako slepi nismo. Denarja hočete dobiti za svoje hujskanske načrte, za svoje socialne kurze, kjer boste mladišo spet učili nasprotnike psovati, denarja hočete in na prav podel način uporabite ali pravzaprav zlorabite v to praznik godu slevanskih bratov, in denarja hočete tudi od nas naprednih Slovencev. Kakor rečeno, prav veselilo nas bo, če boste res začeli delovati v onem smislu, kakor ste ga naznanili v svoji okrožnici, a Vaše dozdejno delo nas sili, da Vam ne moremo zaupati, in da odločno svarimo svoje somišljenike, če je ta ali oni dobil tozadevni oklic, da bi se vam vsedli na limanice! Pozivljamo pa napredne štajerske Slovence, naj se ob priliki godu slovenskih apostolov res s polnim srcem spomnijo obmejnih Slovencev ter naj proslave ta god s tem, da pošljajo obilne darove bodisi naši šolski družbi Ciril-Metodovi, bodisi pa podravski podružnici „Prosvete“ (na naslov: cand. phil. Franc Mravljak, Sv. Anton na Poh. p. Vuhred). Tako bodo naši somišljeniki najboljše in najlepše slavili ta veliki praznik. Pozivljamo pa tudi vse, da se pri vsakem kresu po Sp. Štajerskem naberejo četudi mali prispevki za našo šolsko družbo!

Klerikalni Zarjani „na delu za ljudstvo“. — Kmalu bo leto, kar so nastopili graški „Zarjani“ križev pot in začeli nadelavati tla klerikalizmu na Sp. Štajerskem. V lanskih početnicah so priredili „velik“ abiturijentski shod v Ljutomeru, ki je še vsem „v dobrem spominu“, da bi dobili visokošolskega naraščaja s Štajerskega. In res, vlovili so 2 abiturienta. Ko so letos priredili vrli mariborski srednješolci veselico v korist „Dijaški kuhinji“, so sklenili Zarjani porabiti lepo prilžnost, češ, saj ne bo nič stalo... Kar leze in kar gre, vse je šlo iz „Zarje“ na izlet v Št. Peter pri Mariboru h kaplanu Kranjca. Pri moji kokoši, lep načrt: dve muhi na en udarec; naj-

— Kaj, moja mlada žena, moja zlata Katarina se žalosti?

— Ne žalostim se, moj gospod Danilo! Mene so samo ustrašile čudne pripovedke o čarovniku. Pravijo, da je bil že pri rojstvu tako strašen... in da se že iz malega nobeden otrok ni hotel igrati z njim. Poslušaj, gospod Danilo, kaj pripovedujejo strašnega: njemu se baje čudno zdi, da se mu vsi posmehujejo. Če sreča proti noči kateregakoli človeka, pa se mu takoj vidi, kako odpira usta in kaže zobe... In drugi dan najdejo dotičnega človeka mrtvega. Čudno in obenem strašno mi je bilo, ko sem slišala vse to — je govorila gopša Katarina, izvlekla robec in z njim obrisala lice deteta, spečega na njenih rokah. Na robcu je sama izvezla z rdečo svilo liste in jagode.

Gospod Danilo ni zinil niti besedice, ampak se je začel ozirati v temno daljavo, kjer se je daleč, daleč za gozdom, videl jez, za jezom pa stari grad. Na čelu so se mu naenkrat pokazale tri gube; leva roka je gladila mlade brke.

— To še ni tako hudo, da je čarovnik, — je rekel —, strašno je, da je on neljub gost. Kaj se mu je zmešalo, da se je privlekel sem? Slišal

sem, da hočejo Poljaki zidati neko trdnjavo, da bi nas odrezali od Zaporočev. Če je res... Raznesem to vražje gnezdo, če se le malo izve, da imajo pri njem kako zavetje. Sezgem starega čarovnika tako, da niti za vranje kljune ne bo kaj ostalo.

Vsekakor, mislim, ni ravno brez zlata in imetja. Glej, kje živi ta vrag! Če ima kaj zlata! Vsak čas bomo prišli mimo križev — to je pokopališče! tukaj gnijejo njegovi nepošteni predniki. Pravijo, da so bili vsi pripravljani, prodati se z dušo vred satanu, tudi z raztrganimi plašči. Če pa ima res kaj zlata, se ne smemo več ustavljati: niti na vojski se ne more vedno dobiti...

— Vem, kaj nameravaš; ali srečanje z njim ne napoveduje nič dobrega. Tako težko dihaš, tako hudo gledaš, tvoje obrvi so se tako hudo namršile nad očmi!...

— Molči! Ženska! — je krepko odgovoril gospod Danilo, — kdor se z vami prereka, ta postane sam baba. Fant, daj mi ognja za pipo!

Tukaj se je obrnil k jednemu veslaču, ki je iztepel iz svoje pipe goreč tobak in ga začel tlačiti v Danilovo.

— S čarovnikom me straši! — je nadalje-

val gospod Danilo. — Kazak se, hvala Bogu, ne boji niti hudiča niti mašnika. Mnogo bi nam koristilo, če bi začeli poslušati ženske; ali ni tako, fantje? naša žena — je pipa, in ostra sablja!

Katarina je molčala in gledala v zaspano vodo, ki jo je veter mešal; ves Dajeper je bil srebrnosvetel, kakor volčja koža po noči.

Čoln je krenil v stran, in je začel plavati ob gozdnatem bregu. Na bregu se je videlo pokopališče: stari križi so stali v celih gručah. Med njimi ne raste noben grm, med njimi ne zeleni nobena travica, le mesec jih obseva z nebesne višine.

— Ali čujete, fantje, kričanje? Nekdo nas kliče na pomoč! — je rekel gospod Danilo in se obrnil k veslačema.

— Slišiva kričanje in zdi se nama, da prihaja od te strani, — sta se oglasila veslača in pokazala oba hkrati na pokopališče.

Ali vse je utihnilo. Ladja se je vrnila proč od brega. Naenkrat pa sta veslača spustila vesla in uprla oči na pokopališče. Zavzel se je tudi gospod Danilo: strah in mraz je zlezal v kazaške žile.

(Dalje sledi).

prej „poučni“ sestanek pri Sv. Petru, potem pa med srednješolce v Maribor. In res! Prav židane volje in samozavestno, kakor bi bili gospodarji sveta, da so se ljudje kar zgledovali za njimi, so prišli iz izleta, upajoč, da bo vse tako „gladko teklo“ tudi v Mariboru. O njih vzgledni oliki mora imeti človek pojem in razumel bo, zakaj so tudi pri vrlih srednješolcih pošteno skupili. No, tolažili so se, da so vsaj zgago naredili in veselje pokvarili mirnim gostom in za silo je dobro tudi to. — Ker so imeli med dijaštvom tako smolo, so se zopet podali v Ljutomer na ustanovni shod „Zveze slov. mladine“. Pregovor vendar pravi: v tretje gre rado. Tukaj so sipali točo in blisk na izdajalske, nemčurske in Bog ve kake še graške in dunajske akademike pod pokroviteljstvom znane Verstovskega, bivšega predsednika „Triglava“. — To je njih delo za ljudstvo: ne poučevati in širiti izobrazbo, ampak obrekovati nenavzoče nasprotnike.

Kdo ruši ugled duhovščine in kdo je kriv, da vera peša? Odgovor: duhovščina sama! To dokazuje zopet sledeči dogodek. Poročali smo svoječasno, da je umrla dne 31. jan. t. l. pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža krčmarica Uršula Ivanuša. Njena hčer Jera, sedajna krčmarica, je hotela prirediti materi spreved od hiše in dala to sporočiti župniku Mešku. Meško pa je prošnjo zavrnil, češ da tega ne stori, ker je družina Ivanuša „liberalna“. Končno je pa rekel, da bo že storil, ako pride Jera Ivanuša sama k njemu. Tega ona ni hotela, zato se je spreved vršil od cerkve. Župnik je samo pri cerkvi v naglici opravil ceremonije, nato pa pustil mrliča in pogrebce. Ljudstvo je bilo razburjeno. Tej razburjenosti je dal duška posestnik in mizar Šnajdar iz Kajžarja, češ da se bo treba pri škofu pritožiti, naj pošlje boljše duhovnike in ne takšne, da dajejo ljudstvu slab vzgled. Župnik je Šnajdarja ovadil državni pravdnik zaradi kaljenja javnega miru in hujkanja pogrebcev. Drž. pravdnikstvo je tožilo, a Šnajdar je bil oproščen. Vse priče so izpovedale, da je župnikovo obnašanje vzbudilo splošno pohujšanje. — Prašamo še enkrat: Kdo je kriv, da vera peša?

Slovinci na razstavo v Prago! Dobili smo oklice, v katerem se pozivljejo Slovenci na skupen izlet k razstavi v Prago, kateri se naj vrši od 16. do 24. julija. Ker smo vabili mi že opetovano štajerske slovenske kmete, naj se udeležijo kmetijskega poučnega izleta, ki ga priredi c. kr. kmetijska družba kranjska, zato navedemo iz tega oklica le glavne podatke. Kdor izmed štajerskih Slovencev bi se namreč ne hotel udeležiti izleta kmetovalcev, se lahko pridruži tem izletnikom. Izlet bo stal z vožnjo, hrano in vso preskrbo za vse dni v III. razr. 120 K, v II. razr. 140 kron. Udeležba se mora naznaniti najkasneje do 5. jul. na naslov: g. Eman Beneš-Malostranský, spisovatel, Praga VII. Skalecká ul. 355. Obenem se mora poslati nadavek 10 K. Najdalje do 12. jul. se mora poslati tudi ostali znesek 110 K (ozir. 130 K). Izlet se nastopi 16. jul. v Ljubljani. Odhod od tam čez Celovec 17. julija se prenoči v Plznju, 18. jul. se pogleda njegove znamenitosti, 19. jul. odhod v Prago, 19., 20. in 21. ogledovanje Prage, 22. jul. ogledovanje vinorodnega mesta Melnik, velikanskih kleti kneza Lobkovića, tovarne za sladkor, 23. jul. ogledovanje mesta Tabor, (češka gospodarska akademija, muzej, sokolski dom, tovarna za umetna gnojila). 24. jul. prihod nazaj v Ljubljano. Kdor bi se torej — kakor rečeno — ne hotel udeležiti kmetijskega poučnega izleta meseca avgusta, naj se pridruži temu julijskemu izletu.

Boj za učni jezik na ljudski šoli v Jarenini. Kamen za kamnom se krha sofizem našega nemštva glede razlage raznih drž. zakonov. Bili so ti gospodje pri nemških oblastvih mnenja, da je ni moči, ki bi jim zabranila pospeševanje germanizacije našega šolstva. S satansko zlobnostjo so n. pr. ločili podpise pri nezavednih slovenskih starih za uvedbo nemščine kot učnega jezika v višjih razredih naših ljudskih šol. Deželni šol. svet je samoobsebi razumljivo z veseljem šel našim nemškutarjem na roko v očitnem nasprotju s postavo. Tako se je že na mnogih slov. ljudskih šolah uvedla nemščina kot učni jezik v višjih razredih, n. pr. v Št. Lenartu v Slov. Gor., v Ptuju itd. in v najnovejšem času se hoče še ponekod, n. pr. v Zidanem mostu itd. Vse to je pa bilo in je protipostavno. — To dokazuje sledeči slučaj: Na ljudski šoli v Jarenini so istotako hoteli utihotapiti nemščino kot učni jezik v višjih

razredih. Okrajni šolski svet mariborski je to tudi sklenil. Občina se je pritožila na dež. šol. svet, ta je pritožbo zavrnil, ravnotako naučno ministerstvo. Občina je šla s svojo pritožbo na upravno sodišče, ki je dne 16. maja razsodilo, da je sklep mariborskega okr. šolskega sveta neveljaven, ker glasom državnih zakonov sme biti na javnih ljudskih šolah (tudi na meščanskih šolah) samo eden jezik kot učni jezik; drugi deželni jezik je le učni predmet. — Jasno je s tem izrečeno, da so vse šole, na katerih je v višjih razredih nemščina učni jezik, nepostavno urejene, jasno je izrečeno, da se nikjer to ne sme več zgoditi in da se na vseh naših ljudskih šolah mora v vseh razredih uvesti edino slovenščina kot učni jezik. Pozivljamo vse prizadete činitele, da v tem smislu store vse potrebne korake.

Opozarjamo udeležence glavnega zbora zapupnikov, da se vrši po zborovanju na vrtu Narodnega doma skupni obed.

Državni poslanec g. Vinko Ježovnik — težko obolel. Že dalje časa je bolehal, a se ni dal v posteljo, ampak je vestno vršil svoje poslanske dolžnosti. V soboto pa ga je hudo ledvično vnetje priklenilo na posteljo. Vendar čujemo, da se obrača na boljše in mi mu želimo z njegovimi volilci vred, da kmalu okreva.

Narodnost naše višje in nižje duhovščine.

Piše se nam: Ko sem bil minuli petek na pošti, vidim pismo, naslovljeno na „hohehrwürdiges Pfarramt in Polenšak Post Jurschinken“. Hitro pogledam na pečat in zagledam nemški pečat konzistorija lavantinskega. To je slovenstvo slovenskega škofa Napotnika! — Pri zadnji pastoralni konferenci je nekdo izmed duhovnikov omenil, naj bi se nabiralo za Ciril-Metodovo družbo. Pa slabo je naletel, niti vinarja ni dobil. Pač pa so zložili za s. k. s. z. 15 K. To je narodnost naših duhovnikov! Nemškim klerikalcem in socijalcem pa ležejo pod „kute“, čeravno ti podpirajo nem. Schulverein.

Iz davčne službe. Premeščeni so: evidenčni geometer Roman Doleczek iz Ljutomera v Murau, davčni asistent Jos. Živny od davčne administracije v Gradcu k okraj. glavarstvu v Celje, davčna oficijala Anton Planinc iz Celja v Ivnico, Matija Sevnik iz Šoštanja v Vildon za kontrolorja, davčni asistentje Matija Zwirn iz Konjic v Sevnico, K. Mraz iz Sevnice v Celje, Matija Habjanič iz Ormoža v Ptuj, Rudolf Starkl iz Sevnice v Ormož, K. Živko iz Radgone v Lipnico in Ant. Gorinschek iz Lipnice v Celje, Alojz Kamvorský iz Konjic v Deutschlandsberg, Ivan Zottl iz Celja v Laško; za evidenčnega geometra v Ljutomer pride G. Schöffmann iz Ptuja; davčnim praktikantom v Ptuj je imenovan Adolf Pristolič.

Jesenske orožne vaje v 3. voju se vrše: za pešce in lovce od 17. do 29. avg. in od 21. avg. do 2. sept.; za bojno in gorsko topništvo: za bojno-topniške polke št. 7., 8. in 9. od 14. do 26. jul., 27. jul. do 8. avg. in od 10. do 22. avg.; za bojno-havbični polk št. 3. od 14. do 26. jul.; za gorsko-topniški polk št. 3. od 26. jul. do 22. avg. in od 24. avg. do 4. sept.; trdnjavsko topništvo: za trdnjavsko-topniški polk št. 4. in trdnjavsko-topniški bataljon št. 3. od 14. do 26. jul. Za zdravstveno krdelo: pri oddelkih št. 7., 8. in 9. od 15. do 27. jul., od 1. do 13. in od 17. do 29. avg., od 31. avg. do 12. sept. in od 14. do 26. sept.

Od Sv. Barbare v Halozah nam je poslal kaplan Rabuza popravek na naš zadnji dopis. Ne priobčimo ga, ker so vse trditve v njem od prve do zadnje drzno zlagane. Tako n. pr. trdi ned drugim, da ni pisal ženi nekega posestnika, da ga njen mož noče pozdravljati. Kaj pa pomenijo potem besede v dotičnem pismu: „Tudi sem opazil, da Vaš soprog mene veroučitelja svojega otroka noče poznati, čeprav imam koiar in črni gvanč.“ Jako „spoštljivo“ pišete o sebi, gospod kaplan! Pred nekaj dnevi ste tej ženi zopet pisali in se hudažete, zakaj je stvar prišla v javnost. — Tajite tudi, da ne morete pustiti deklet pri miru. Mi pa moramo na to drzno trditev povedati še to, da se celo za spolno življenje deklet, komaj iz šole izstopivših deklet brigade in jih v spovednici izprašujete stvari, ki spadajo k večjemu v kako žganjarno. Neka šolarica (ime na razpolago) je pravila svoji materi: „Me ne so Rabuza tako grdo vprašali, da si ne upam povedati in k njim ne grem več k spovedi.“ Druga dekleta izprašuje pri spovedi n. pr., če imajo že

svoj čas. Eni teh je djal: „Priveži si capo, da vsak ne bode vedel, če se tisto trosi.“ In potem še laže „Slov. Gosp.“, da smo proti veri, če pravimo, da se v spovednicah vliva strap v srca naših kmečkih deklet. Žal nam je, da moramo pripovedovati takšne stvari, a izve naj svet, kako nizko je padla morala nač. duhovščine. — Dalje taji Rabuza, da bi bil imel nastop s šiviljo Katico. Mi pa mu povemo tudi še, (če je že morda pozabil!), da ji je poslal tudi razglednico. — Ali hočete še več? Ali hočete, da povemo javnosti še o drugih vaših delih? Molčite in se spokorite, to bo najboljše. Čim bolj pa boste mešali, tem bolj bo smrdelo. In to ne v čast Vam in Vašim sobratom!

Učiteljsko društvo za celjski okraj meseca junija ne bo zborovalo. Pač pa odbor vse p. n. člane nujno opozarja, da se prav številno udeležijo ustanovnega shoda „Zveze narodnih društev na Štajerskem in Koroškem“, kateri se vrši v nedeljo 28. junija t. l. ob 4. uri popoldne v celjskem „Narodnem domu“.

V Št. Jurju ob Taboru je imela tamošnja hranilnica in posojilnica dne 21. t. m. svoj izvanredni občni zbor, na katerem so kmetje prav odkrito povedali svoje mnenje glede nove župnikove posojilnice. O zanimivem zborovanju prinesemo prihodnjič obširno poročilo.

Na kak način je začela naša duhovščina skrbeti za župnijske urade? O tem govori par slučajev, o katerih resničnosti smo se poučili, dovolj, več kot bogve kakšni dolgi članki. Župnikova bojna posojilnica v Št. Jurju ob Taboru ima v svojih pravih določilo, da pripada v slučaju razpusta zadruge vse premoženje tamošnjemu župnijskemu uradu. Enako določilo je v pravih kat. izobrazovalnega društva v Dramljah, ki ga snuje župnik Ogrizek. Prepričani smo, da je tega še polno po Spodnjem Štajerskem, in imamo tudi tozadevno podatke v rokah, pa kakor rečeno, ta dva slučaja osvetljujejo dovolj delovanje naše zdajne duhovščine „v čast božjo in v blagor bližnjemu“ — t. j. kakor oni razlagajo te besede: v korist farovžem. Pripomnimo samo eno: v vseh teh in podobnih pravih različnih farovških zadrug in društev stoji pač določilo, da v slučaju razpusta pripade premoženje župnijskim uradom, nikjer pa ne stoji, da v slučaju razpusta župnijski urad tudi jamči za morebitne izgube. To se pravi z drugimi besedami: Če je kaj prebitka, pograbi vse farovž, če se pa izkaže izguba, pa **plačaj kmet!** — Kako dolgo še, slovenski kmetje, se boste pustili voditi za nos?!

Slavnost nemške gimnazije se je obnesla na veliko nevoljo naših Germanov. Slovenski dijaki so tik pred slavnostjo še zahtevali, da se da na program slovenska točka, pa se jim je odbilo. Zato so vsi slovenski dijaki do zadnjega izostali od prireditve. Slavnost je imela popolnoma nemški značaj. Nemški listi se jeze na okr. glavarja, češ da je odklonil prisostvovanje. Mi pa mislimo, da je bila to le njegova dolžnost napram veliki večini avtohtonega prebivalstva v njegovem okraju.*

Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred 4. julija ob 10. uri in 16. septembra od 8.—10. ure. Sprejemni izpiti se začnejo 4. julija ob 11. uri in 16. sept. ob 10. uri. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska naznanila.

Nesreča ali samomor? Včeraj zvečer so našli celjskega odvetnika dr. Stepischnegega v njegovi pisarni zaklenjenega v nezavesti. Kaj je vzrok, še ne vemo. Eni trde, da ga je zadela kap, drugi, da se je hotel zastrupiti.

Vransko. (Odgovor na članek v „Sl. Gosp.“ z dne 18. jun. 1908. št. 25.). Da se dopisniku v Slov. Gosp. ne gre za to, odpraviti kak nedostatek — če bi se bil tak zgodil — ampak mi jemati čast in ugled samo radi tega, ker sem mu ali osebno ali politično neljub, je sedaj po tem drugem članku dovolj jasno. Ker mu je v slučaju Šalamun Marije spodletelo, poslužil se je sedaj slučaja rajnega tržana Musija. K temu jaz sploh nisem bil klican iz političnih vzrokov, čeravno sem bil ob istem času doma. Šele ob 11. uri ponoči me je prišel klicati dr. Červinka iz Braslovč, ki je bil poklican k bolniku. In resnica je, da sem rešil staremu Musiju življenje z g. dr. Červinko po težavni in nevarni operaciji in sem po-

tem na prošnjo rodbine prevzel nadaljno lečenje bolnika. — Priča tega je g. dr. Červinka iz Braslavč, celi vranski trg, rodbina rajnega Musija in njegov sin Jožef Musi, kaplan na Rečici. — Dopisniku bodi povedano, da se naj nikar zastonj ne trudi; jaz imam glede svojega privatnega življenja in glede političnega in stanovskega delovanja popolnoma čisto in mirno vest; ne more mi ne materijalno in ne moralno škodovati. Pouka, kako naj delujem, kje naj delujem in kje je moje polje, od takega zahrbtnega poštenjaka ne rabim. Skrbel pa bom, da bom „peteržilčjek“ tudi na tisti „župci“, katero bo on moral posrebiti, in garantiram mu, da bo takrat debelo požiral. — Nadalje še naj tudi ve, da nisem nastavljenec okr. zastopa in da kot tak ne dobivam nobene plače, ampak da proti letnemu pavšalu zdravim okrajne reveže, da torej nisem nikakor okrajnemu zastopu podvržen, kakor — po dopisnikovem mnenju — cestarji.

Vransko, 23. jun. 1908.

Dr. Karba.

okrajni zdravnik.

V Voglajni pri Celju je utonil dne 22. t. m. učenec III. razr. nemške ljudske šole Rebernak.

Graščino Bežigrad pri Celju je kupilo 6 posestnikov iz Koč pri Prestranku na Notranjskem. Čujemo, da bodo uvedli popolnoma moderno gospodarstvo. Vsi so se že preselili z družinami vred. So tudi vrli narodnjaki, kar nas izredno veseli, ker je padlo spet eno veleposestvo v slovenske roke. Želimo jim prav lepe uspehe!

Slovensko učiteljstvo, na noge! Večkrat se je že pisalo o tem, naj bi vendar slov. učiteljstvo z jekleno voljo uveljavilo rabo slovenščine pri uradnih okr. učiteljskih konferencah. Opozarjamo vnovič, da to pravico slov. jeziku izvojevati je našega učiteljstva dolžnost. Nemci sicer že vpijejo in kličejo nemški „volksrat“ na pomoč. A prepričani smo, da se železni disciplini slov. učiteljstva to posreči!

Stojnci pri Ptuj. Dne 22. t. m. zjutraj so našli hlapca Iv. Krajnca na vrtu krčmarja Gnilšeka v Stojncih mrtvega z mnogimi ranami. — Orožništvu se je kmalu posrečilo dognati, da je posestnika sin St. Kristofič, ki je Krajnca zalotil pod oknom gostilničarjeve hčerke in ga z nožem zabodel. Sam je priznal, da ga je tako dolgo obdeloval z nožem, dokler ni Kranjc mirno obležal. Morilca so izročili sodišču.

Iz finančne službe. Finančni prokurator dvo. svetnik dr. Buchaczek v Gradcu namerava stopiti v pokoj; na njegovo mesto pride ljubljanski prokurator finančni svetovalec dr. pl. Wenko.

V Kačjemdolu pri Podplatu je dne 21. t. m. pogorela hiša g. A. Drogenika. Stanovalci so se komaj rešili.

Izlet na Mrzlico priredi več društev iz Savinjske doline dne 5. julija. Na predvečer slovenskih blagovestnikov se bo na vrhu žgal velikanski kres z umetalnim ognjem v proslavo sv. Cirila in Metoda. Svoj prihod je naznanil strelski klub in pevski zbor iz Dola, celo šentpavelska godba obeta prihiteti. Manjkale tudi ne bodo obiljnejše podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Za dobro pijačo bo skrbel gostilničar g. Naprudnik iz Griž. Vsestransko zanimanje kaže, da takega izleta še ni videl naš savinski Triglav. Planinski pozdrav!

Požar v Žalcu. Dne 23. t. m. je bil trg Žalec v Savinski dolini v veliki nevarnosti. Ob ¼ 5 uri popoldne je nenadoma nastal v Brinšekovi hiši požar. Pravijo, da so zažgali 5—6 letni fantje. Ob veliki suši se je ogenj nenavadno naglo razširil, je razdjal Brinšekovo hišo in kozolec, Šircovo drvarnico, in kozolca Žužovih in Jern. Antloga. Tudi vogel Kukčeve hiše je že začel goret, a so pogasili. Vrlim tržanom in trškim dekletom se je zahvaliti, da se ni s plamenom vnel tudi Žužov marof, ker bi bil potem po zatrjevanju tržanov morda cel trg v plamenu. Tržani in požarne brambe (žalska, arjevaška, gotoveljska, šentpeterska, dve polzelski, nemška in slovenska, ojštrškovaška, gomilska, prekopska, celjska in braslavska) so bile pridne na delu in se je tako pri velikanskem naporu posrečilo, požar lokalizirati. Brinšek sam je popolnoma opečen, njegovo 80-letno ženo so rešili. Živina je vsa rešena.

Zvezo slovenskih deklet osnuje dr. Korošec. Hm, hm! Če bodo vsi spodnještajerski kaplani in župniki samo vsa svoja dekleta zapisali v to zvezo, bo to že lepa „zveza“. Hm, hm!

Dež za 14 kron. Pri Sv. Lovrencu na drav. polju so pobirali „za dež“, da bi namreč mogel župnik brati mašo in napraviti procesijo za dež.

Nabrali so 14 kron. Ljudje govore, da je župnik nato djal: „Za 14 kron boste malo dežja dobili“. — Ti strašni „neverniki“ pri Sv. Lovrencu na drav. polju!

V Šmarju je umrl dne 21. t. m. g. dekan Franc Jug.

Shod „zveze slovenskih mladeničev“ bo dne 5. jul. pri Sv. Trojici v Slov. Gor. Prav! Do takrat bo šentjurski Žličar, slavni odbornik te zveze, že odsedel svoje 3 dni ječe zaradi pretepa, in lahko zopet nastopi kot govornik, katerega orožja je „sveti križ“!

Slovensko urađovanje je sklenila občina Verjane pri Sv. Trojici v Slov. Gor. Čast ji!

Ljutomer. „Čudno v najnovejšem času je samo to, da se naprednjaki sramujejo slovenske trobojnice.“ Tako pravi zadnji „Slovenski Gospodar“. — Mi pa pravimo, da je onečaste nje slov. trobojnice, da jo rabijo tisti ljudje, kateri so jo pred leti skrili s stolpa iz strahu pred Nemci!! Dovolj!

Marckhl — dr. Ploj. Minoli teden se je znani borilec za „pravice“ naših spodnještajerskih nemškutarjev Marckhl v drž. zbornici jako razljutil. Nekdo mu je prinesel na uho, da je baje posl. Ploj med njegovim govorom dejal: „Ne govorite vendar tako neumno!“ Zato je poslanec Marckhl — sodnik, varuh in zaščitnik postav! — pozval Ploja na — avo bo! Priče pa so dokazale, da Ploj gornih besed ni rabil — in Marckhl si je namesto s sabljami moral menda s pivom ohladiti svojo vročo nemško kri!

Za okrajnega glavarja v Ptuj. bo imenovan dr. Adam Weiss pl. Schlessenburg. Služboval je kot komisar v Ptuj, v Mariboru, v Celju in kot vodja pol. ekspoziture v Koniicah. Upamo, da bo na vse strani strogo objektiven in da bo spoštoval naše narodne pravice.

Ljutomerski glavar pl. Rainer gre v Bruck na mesto novega ptujskega glavarja Weissa. Jokali za njim ne bodo v Ljutomeru. Bil je skrajno zagrizen in slovenski narodnosti sovražni birokrat. —

Umrl je dne 18. t. m. v Celju vpokojeni postajenačelnik Jožef Bračič.

V pijanosti ponesrečil. Dne 21. t. m. ponoči so šli v Mariboru trije možje, med njimi kleparski pomočnik Franc Čuček iz gostilne nekoliko natrkani domov. V Jožefovi ulici (ob Dravi) je splezal Čuček čez plot ter se vlegel ob strmini. Spremljevalca sta ga svarila, on je pa v razposajenosti še delal kozolce, pri tem pa padel čez strmino se ubi.

Svinja umorila otroka. Blizu Cmureka je neka posestnica pustila, ko je šla na polje, malo dete — rejenčka — v oskrbi neke deklice. Ta je imela otroka na vrtu v vozičku. Ko se je dete zbudilo in začelo jokati, je deklica bežala v hišo po mleko. Med tem je pa svinja, ki se je pasla na vrtu, prevrgla voz ter dete na roki in glavi tako obgrizla, da je takoj umrlo.

Na graškem vseučilišču je za bodoče šolsko leto zopet izvoljen za rektorja dr. Rihard Hildebrand.

Dvajsetletnico obstanka slavi letos učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj. Včeraj dne 24. t. m. je priredilo v Mozirju slavnost, koncert s plesom in s prosto zabavo. Danes dopoldne pa predava gosp. A. Pesek iz Narapelj o predmetu: „delo učitelja izven šole“.

V Mariboru so zaprli 52 letnega železniškega uradnika Weissa, ker je na Telovo opijanil in posilil neko 12 letno deklico.

Mariborski gostilničarji so zvišali ceno marčnemu pivu na 44 vin. liter.

Iz sodne službe. Avskultantom v področju graškega nadsodišča je imenovan sodni praktikant pri celjskem okrožnem sodišču dr. Fürstbauer.

V Brežicah je dne 20. t. m. umrla posestnica gospa Neža Omerzu v 55. letu starosti po dolgi bolezn.

Otroški zbor v Narodnem domu v Celju. — Gdčna Minka Moosova, učiteljica v Ljubečni pri Celju, je z veliko požrtvovalnostjo in trudoljubnostjo si izučila lep otroški zbor ter ž njim minolo nedeljo javno nastopila. Nastop je naravnost očaral in moremo gci le čestitati na uspehu. — Obisk po stari celjski navadi nepovoljen.

Južna železnica namerava baje že s 1. okt. t. l. odpraviti retour-vozne listke. — Gotovo lep „dar“ za potujoče občinstvo v jubilejnem letu!

Promocija. G. Ed. Dolinšek je promoviran doktorjem modroslovja dne 20. t. m. v rektoratu graške univerze.

Šmartin v Rožni dolini. Vsako leto so imeli naši šolarji o binkoštih spoved in obhajilo, samo letos primanjkuje našemu ljubeznivemu Kovačiču časa, da bi storil svojo dolžnost. Odločno zahtevamo, da v prvi vrsti spolnujete svoje dolžnosti ter redno poučujete krščanski nauk. Ali ni naravnost škandal, da vas otroci sami vprašujejo, kedaj bodo imeli spoved in nam otroci sami pripovedujejo, da ste jim v šoli sami rekli, da sedaj še ne, ker vas motijo neke skušnjave. Tudi mi rečemo: „Ne pelji nas v skušnjavo, temveč reši nas vsega hudega“, to je Antona Kovačiča, potem bode Rožna dolina zopet prosto zadihala.

Strela e ubila dne 15. t. m. po poldne med nevihto 12 letnega dečka Ivana Klančnika v Šmartnem ob Dreti. Pripeljal je ravno h kraju vode mali splav, s katerim so nekoliko prej pripeljali delavci kamenja k jezu. Stopil je na suho, in ko je ravno privezaval mali splav z žico okoli vrbe, je v to treščilo, in deček je bil na mestu mrtev. Na lice mesta prihivevi ljudje so se sicer trudili na vse načine, da bi ga mogoče še oživeli, a ves trud je bil seveda zaman. Dvema drugima dečkoma, ki sta bila istočasno na splavu, pa se ni nič pripetilo. Le padla sta na splav vsled strahu, a tudi kmalu vstala. Nekateri ljudje nočejo razumeti, da se ne sme stati pod drevesi, kadar bliska ali grmi. Naj marsikoga uveri o tem gorinavedeni žalostni dogodek.

Iz Mozirja. Zadnji čas je prišlo dvoje posestev v našem trgu zavednim Slovincem v roke. Nekdanjo Piršovo hišo je kupil izdelovalec sodavice g. Anton Miklavec ter si vredil v njej vzorno, po novem stroju delavnico za sodavodo. Staro Štulerjevo hišo pa je kupil naš narodni trgovec g. Rudolf Pevec ter zraven vsa precej obširna posestva. To bodi obenem v pojasnilo nekaterim kupcem, ki se še vedno oglašajo za zadnjo, ki ni več na prodaj, ker je lastnik že gosp. Rudolf Pevec.

Sv. Trojica v Slov. Gor. V ponedeljek 15. t. m. je treščilo v hišo posestnika I. Kosa. Pogorelo je skoraj vse; živino so srečno rešili.

Iz Ljutomera se poroča, da gre naddavkar Aleksander Duller v pokoj. Mož je bil duša ljutomerskemu posili-nemštvu, strasten in zagrizen slovenožre, vsekakor boljša politična glava nego vsi ostali „Nemci“ skupaj!

Obsojeni pretepači. Poročali smo svoječasno o pretepu med cinkarniški delavci in pa rudarji iz Pečovnika v Lasznikovi gostilni v Gaberjih. Pred okrožnim sodiščem v Celju so bili pretepači obsojeni, in sicer povzročitelj Škorjanec na 3, Papež na enoletno ječo. Ostali so dobili po 1 do 3 tedne.

Na Črni gori pri Ptuj. so trčili delavci pred hišo učitelja Klemenčiča ob votline in rove. — Zgodovinsko je najdba zanimiva in boče naše zgodovinsko društvo imelo gotovo hvaležno delo.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Piše se nam, da dekan Caf v spovednici zabavlja na napredne slovenske liste. Tako n. pr. imenuje „Slovenski Narod“ kranjskega prašička, „Narodni List“ pa celjskega pujska. Kakor vidimo, se dekan Caf prav posebno peča s „svinjerejo“, toda pazi naj, da ga eden ali drugi teh njegovih varovancev“ kedaj ne prime za jezik!

Šaleška podružnica S. P. D. priredi dne 28. junija t. l. v nedeljo izlet na goro sv. Uršule. — Odhod iz Šoštanja ozir. Slov. gradca kakor prejšnja leta. — Prijatelji gorá se vabijo.

Vzoren nemški vzgojitelj mladine. O Binkoštih se je ustrelil na potu Celovec-Solnograd realčni profesor v Mariboru Eberhard Fugger iz Solnograda, ker mu je prišla po dolgem, dolgem času pravica za pete. Ta nemški odgojitelj mladeži je počenjal skozi šest let svinjarije z nedoletnimi dijaki, ki so se morali vdajati njegovim nenaravnim pohotnostim, če se mu niso hoteli zameriti. Vabil jih je v kemični laboratorij ali pa na svoje stanovanje. Koliko žrtev v dolgih šestih letih??? — Zakaj ga ni prijel že pred dvema letoma tedanji ravnatelj Knobloch? To je v zadnjem času že drugi tak odgojitelj mladine. Pred štirimi leti je take svinjarije počenjal nemški profesor Vogl. Maribor bo kmalu hujši ko Berlin. Slavna nemška kultura!

Izlet štajerskih „trsničarskih zadrug“ bo dne 29. junija 1908. k Sv. Lovrencu v Slovenskih goricah: 1. Sestanek v Juršincih ob 10. uri predpoldan v gostilni Toplak. 2. Predavanje potovalnega učitelja g. Belle-ta „o pomenu trsničarskih zadrug“ ob pol 11. uri predpoldan v stari šoli. 3. Skupni obed v gostilni

Toplak. 4. Ogleđovanje trsnic, matišnjakov in trsničarskih skladišč. Pegovori. Konec izleta okoli 3. ure popoldan. — Ljutomerčani in Žetalcani se pripeljejo na vozovih oziroma na kolesih. Bolfenčane pričaka voz v Moškanjih pri poštnem vlaku ob 7. uri 11 min. zjutraj.

Vransko. Začasni odbor „Društva za varstvo otrok in mladinsko skrb za vranski sodni okraj“ priredi v petek dne 3. julija 1908. ob 10. uri dopoldne v sodni dvorani na Vranskem ustanovno zborovanje, na katero se vabijo tem potom vsi za tako plemenito stvar vneti občani, zlasti pa gg. župani okraja, duhovniki, c. kr. in občinski uradniki. Na tem zborovanju se bo izvolil odbor društva in sprejemali se bodo udi. Kdor se osebno ne more udeležiti zborovanja, naj blagovoli naznaniti svoj pristop pismenim potom. — Za začasni odbor: Rotner.

Resnicoljubnost v Šentrupertu nad Laškim. V Šentrupertu je bila šola letos radi „ošpic“ od 22. apr. do 18. maja zaprta. Na dež. šol. svet pa je poslal nekdo pod izmišljenim imenom tožbo, da so bili otročiči 15. maja t. l. v šoli Šentrupert od 1. do 2. ure popoldne brez nadzorstva. Si li more misliti kdo večjo, predrznejšo in nesramnejšo laž? Gg. Mojžišek in Penič, bodita ponosna na take brunne ovčice!

Sv. Miklavž pri Ormožu. V nedeljo dne 28. junija t. l. se vrši v Sv. Miklavžu pri Ormožu ob 3. uri popoldne pri šolskem čebelnjaku čebelarški shod. Predava g. Iv. Jurančič, učitelj čebelarstva. Vsi, ki se zanimajo za čebelarstvo, se vabijo k mnogobrojni nedežbi.

Zažgite kresove!

Dne 4. julija zvečer, na predvečer praznika slovanskih apostolov Cirila in Metoda, naj zaplapolajo po naših hribih sijajni kresovi. Noben hribček naj ne bo brez njega. Naj vidi svet, da je ta zemlja še naša, še slovenska! Naj vidi, da imamo trdno voljo, braniti to zemljo do skrajnosti! Zažgimo pa tudi v naših srcih kresove žive ljubezni do rodne grude, ljubezni do pozitivnega, vztrajnega dela za obrambo te grude!

Novice iz drugih slovenskih krajev.

Nestrpnost ljubljanskega škofa. Škof Bonaventura je svoječasno dosegel, da je župnik Berce, ki se ni hotel vtikati v politiko, moral pustiti farno. Berce je zdaj glavni tajnik družbe sv. Cirila in Metoda, sicer še pa vedno duhovnik — seveda v pokoju — in še čita maše. Nedavno je bil prisoten na slavnosti o priliki otvoritve gasilnega doma v Dravljah. Govoril je tam tudi in vspodbujal ljudi, naj se tesno oklenejo družbe sv. Cirila in Metoda. To je ljubljanskega škofa silno speklo, in poslal je župniku Bercetu strogo pismo, v katerem mu — pod kaznijo suspensije — prepoveduje se udeležiti takšnih prireditev. Tako daleč gre fanatizem katoliškega škofa! In potem še lažejo klerikalni listi, da jim je resno z delom za obmejne Slovence.

Veslovanski dijdški shod v Pragi. Nekateri časopisi so poročali, da se ta shod ne vrši. — Kakor se pa poroča, se vrši shod na vsak način. Prišel se je včeraj in traja do 30. t. m.

Nov slovenski časnik v Ameriki. V Clevelandu je začel izhajati tednik „Amerika“ pod geslom: za mir in napredek Slovencev!

Kmečko stranko za Gorenjsko osnujejo v najkrajšem času. Razna preddela so že izvršena. Ko bo ustanovljena in bomo imeli pred seboj jasen obris strankinih načel, se razgovorimo o njej obširneje.

Odlikovanje. Cesar je podelil profesorju na celovski gimnaziji g. Iv. Scheiniggu, ko je stopil v pokoj, naslov vladnega svetovalca.

Nove volitve v istrski deželni zbor so razpisane in sicer za splošno skupino na 25. oktobra, za kmečke občine na 30. oktobra, za mesta in trge na 4. novembra, za trgovsko zborico na 9. in za veleposestvo na 10. nov.

Na Vrhniki pri Ljubljani so ustanovili sokolsko društvo. To je 36. sokolsko društvo na Slovenskem.

Umri je dne 20. t. m. v Ljubljani g. not. kand. Anton Tominaček, doma iz Gornjega grada na Štajerskem.

Za predsednika češkega narodnega sveta je izvoljen na mesto umrlega dr. Jos. Herolda državni poslanec dr. Čelakovsky.

Kegljanje na dobitke

se vrši v „Skalni kleti“ v prid družbi Sv. Cirila in Metoda vsako nedeljo od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—10. ure pop. (zvečer), ob delavnikih pa vsak večer od 8. ure naprej.

Gospodarski paberki.

Koliko žita se je pridelalo na Štajerskem leta 1907/7? Pšenice se je pridelalo na 62.098 ha 955.951 hl v vrednosti 16.383.000 kron, rži na 77.726 ha 1.097.375 hl v vrednosti 13.863.000 K, ječmena na 15.322 ha 273.130 hl v vrednosti 2.555.000 K, ovsna na 76.065 ha 1.913.865 hl v vrednosti 15.521.000 K, koruze na 37.495 ha 1.014.148 hl v vrednosti 12.875.000 K.

Strašno izrabljanje. Mnogokrat se piše in čita po listih, kako poljski plemiči ali žlahčiči izrabljajo, izmozgavajo in izsesavajo ubogo ljudstvo. Da je to res, naj pokaže sledeče:

Med upravo posestev nedavno umorjenega gališkega namestnika Potočkega in neko seljakinjo je bila sklenjena sledeča pogodba:

„Jaz, seljakinja N. N., stanjuča v spodaj naznačenem selu, se dajem v najem za bodisi kakoršnokoli delo na posestvih grofa Andreja Potočkega; v vsem bom delala 144 dni za 34 rubljev (okoli 70 kron) vračunši 10 rubljev prednjma. Zavežem se:

1. Ob solnčnem izhodu iti na polje in delati do solnčnega zapada.

2. Če pustim delo brez kakšnega postavnega razloga, se zavežem, da bom predjem dvakratno vrnila, za opravljeno delo pa ne bom zahtevala niti vinarja nagrade.

3. Na delo moram iti vsaki čas, kadarkoli me pokličejo.

4. Če bom v nedeljo ali praznik poklicana na delo, nimam pravice se zoperstavljati.

(Op. ured.: In grofa Potočkega so slavili klerikalni listi za silno vernega moža!)

5. Če se brez dovoljenja uprave posestev v praznik ali kateri drugi dan odstranim, moram zato dvakrat toliko opraviti.

6. V slučaju, da zbolim ali umrem, mora delati za mene moja obitelj.

V nobenem slučaju ne smem dela pustiti. — Ta pogodba mi je znana, kar s tem s podpisom potrjujem.“

Priobčujemo to brez vseh pripomb. Ne čudimo se pa, če se proti takšnemu izsesavanju ljudstvo punta!

Dopisi.

Hrastnik. Že večkrat se je čitalo po slovenskih listih, kako strogo postopa c. kr. žandarmerija pri nekaterih ljudeh, če se jih zasači na železniški progi našega rudnika. Mi sicer to postopanje odobravamo, a postopa naj se pri vseh enako. Vemo sicer, da imajo nekateri uradniki rudnika dovoljenje uporabljati pot po železnici, pač pa ne vemo, če ima n. pr. neki paznik dovoljenje jemati tudi tujce s seboj na to progo, in to skoro vsak dan. Našega vrlega, pri vseh slojih prebivalstva priljubljenega gospoda postajevodjo pa prosimo, da napravi tudi v tej stvari red, da se ne bodo ljudje več čudili, da je nekaterim tu jim ljudem pot dovoljena, med tem ko je **uslužbencem** prepovedana.

Iz Dola pri Hrastniku. V resnici čudne razmere so zavladale sedaj na Dolu. Pred nedavnim časom je prosil napredni gospod poštar Ant. Draksler občino za komisijonalni ogled, za stavbo malega hlevčka. Na prizorišču se je zbralo 8 mož — udov edino zveličavne kmečke zveze, kateri so mu seveda enoglasno prepovedali stavbo hleva. Med drugimi so bili zraven tudi taki, kateri nimajo pri enakih stvareh popolnoma nič govoriti. Podhujskani so bili seveda od osebe, kateri se ima zahvaliti naša vasica za svoje črno lice. Gosp. Draksler se je seveda obrnil na c. kr. okrajno glavarstvo v Celju, katero bo naredilo konec takemu pristranskemu postopanju.

Narodnjaki, posebno sosedje Hrastničani se opozarjajo, da edina narodna gostilna na Dolu je pri Ant. Drakslerju.

Iz Obriža pri Središču. Dne 14. t. m. je imel poslanec dr. Ploj v gostilni gosp. Rakuša zelo dobro obiskan shod. Poročal je o delovanju v državnem zboru in obžaloval, da niso vsi jugoslovanski poslanci v enem klubu.

Govoril je o zavarovanju za slučaj starosti in onemoglosti, o obveznem zavarovanju proti požaru, toči, povodnji, o zavarovanju živine, naglašal potrebo gospodarskih zadrug in s primeri iz Danske pokazal, kaj se lahko z zadrugami doseže.

Govoril je tudi o zvišanju rekrutov, o šolskih razmerah, o volilnem redu za štajerski deželni zbor, o nastavljanju nemških uradnikov med Slovence, o regulacije Drave, o zvišanju davka na žganje itd. Pri zadnji točki je ljudstvo zahtevalo, naj se davek zviša le na kupčevalno žganje, a na žganje, ki ga žgejo kmetje doma, naj se zniža, in naj se jim dovolijo še druge olajšave, ki pa se morajo postavno zajamčiti, da ne ostanejo samo obljube. Ravno tako naj se postavno zajamčijo olajšave in ugodnosti glede vojaške službe, ako se zviša število domobrancev.

Ob koncu je predlagal g. predsednik Ravšl rezolucijo, v kateri se izraža g. poslancu popolno zaupanje in zahvala za dosedanje delovanje, se zahteva skorajšnja sistematična regulacija Drave, zahteva upoštevanje kmečkih zahtev od vlade bolje kakor dosedaj, zahteva, da se spremeni dosedajšnji deželni volilni red v korist spodnještajerskim Slovincem, posebno kmetom, zahteva nastavljanje slovenskih uradnikov po Spodnjem Štajerskem in zahteva, da kmetje ne bodo obdačeni za to žganje, kar ga nakuhajo doma iz domačih pridelkov, naj se ozira posebno na velikost posestva in število delavcev, katerim treba dajati pijače.

Rezolucija je bila enoglasno vzprejeta, nato je g. predsednik zaključil shod.

Iz Polzele. Štirje bajoneti, dve frankfurtaarici, še nekaj zastav raz hiš, ki so last fabriških uslužbencev, celjska nemška godba, šoštanjka slovenska godba, veselica v narodni gostilni, sem pa tja hajlanje, kateremu je pa koj gromoviti živijo sledil, razleganje narodnih pesmi raz „Gorice“ in v gostilni, kjer je imel „feierber“ veselico, udeležba celjskih in šoštanjkih nemškutarjev, fabriških delavcev ter nekaj domačih ljudij, — to je slika, z velikim pompom razglašene nemške, ali kakor so rekli internacionalne (!) fajerberberske veselice prošle nedeljo tu na Polzeli.

Proti veselici sami, kjer se je gasilni aparat „Optimus“, na katerega bodo najbrž patent vzeli, če ga še nimajo, „preiskuševal“ (?) nimamo mi zavedni Slovenci gotovo nič. Protestirali smo pa pri županstvu in protestiramo tudi tu javno proti razobešenju nemških zastav v slovenskem kraju. Žal, da naša klerikalna občina ni znala časti naše občine čuvati. Bilo, da si je komite dovoljenje razobesiti dve frankfurtaarici izposloval od c. kr. glavarstva — bilo, da hoče gosp. župnik — župan z Nemci v prijateljstvu živeti samo zato, da mu ostaje tem več moči proti Ciril Metodovim veseliceam rohniti — bilo, da g. župan ni hotel protestirati, ker je bilo na nemških vabilih tiskano, da se priredi veselica z dovoljenjem županstva v Polzeli.

Celjski „ekonom“ ponemčeni Hrvat Dergane je predlagal, naj bi se doseglo pri deželnem odboru, da bi požarne brambe, ki imajo slovensko poveljevanje, ne dobil od njega več podpor. Celjski trgovci Ferjen je obljubil, da se bo zato zavzel. Slovenci iz celjske okolice in posebej savinske doline, pomnite dobro, kdo je ta človek!

Zdi se nam, da bodo morali Savinčani celjskim barabam enkrat počestiti nazaj v Celje, potem ne bodo več hodili izzivat. In to se jim zna v kratkem pripetiti!

Letovišče Rajhenburg ob Savi. Lepa, romantična lega trga Rajhenburga z okolico nudi vse prepogoje, da postane zdravo in prijetno letovišče. Trg ima zdravo podnebje, zdravo pitno vodo, v bližini senčnate izprehode in v okolici kar najlepše izlete. — Vsako nedeljo se pripelje posebno iz Zagreba mnogo izletnikov, ki se ne morejo načuditi krasnemu razgledu iz grada in lepi okolici.

Vse to uvažujoč, se je tukaj ustanovilo društvo za promet tujcev. Kot prvi korak moremo zaznamovati zgradbo kopališča ob Savi. Društvo je tudi že preskrbelo precej stanovanj za tujce po zmernih cenah. V trgu imamo tudi restavracije, ki po zmernih cenah zadoščajo zahtevam gostov. Letovičarji, ki želijo kakršnokoli informacijo, se naj obrnejo na omenjeno društvo.

Iz Ljutomera. „Slov. Gospodar“ piše pretiran slavonspev dne 8. t. m. v Ljutomeru zburjujočim mladeničem. Hočemo ta takozvani ustanovni shod organizacije slovenskih mladeničev nekoliko osvetliti.

Sklical je shod dr. Korošec, v katero vrho, tega ni treba dosti pojasnjevati. Kratko rečemo, da so mu vsi ti navdušeni mladeniči deveta brigada, temveč gre se tukaj samo za njegovo osebno korist. Mož ve predobro, da če dobi pod svoje rešeto slov. mladeniče, tedaj si jih lahko vzgoji in dresira po svoji volji in potrebi ter tako zagotovi mandat ne samo sebi, ampak tudi svojim vernim pristašem.

Te tedaj in nič drugega je povod in končni namen v življenje stopajoče mladeniške organizacije, recte: dr. Koroščeve kohorte. Res je, da se je sklicatelj posrečilo zbobnati lepo število mladeničev(?), a ti so jo bili prijadrali od vseh vetrov iz Spod. Štajerjia in Korotana, iz ljutomerske okolice bilo jih je presneto malo in še ti so prišli na komando raznih kaplanov.

Pozdrav dr. Hohnjeca je bil res precej idealno zasnovan, a tudi precej „požveplan“. Ko je dr. Korošec pozdravljal navzoče v imenu onih sl. drž. poslancev, ki so ostali zvesti „Sl. km. zvezi“, se niso slišali nikakoli klicelj „Ploj!“. — Besede predsednika „Zarje“, Česnika, kakor tudi zastopnika goriške S. K. S. Z. so bile polne fanatizma in nestrpnosti do vseh onih, ki ne trobijo v klerikalni rog ter ne plešejo po klerikalno-ultramontanski godbi. Nemaljav pomnik si je postavil Kremžar s tem, da je proslavljal dr. Mahničiča, povzročitelja slovenskega narodnega in političkega razkola. Bravo, Kremžar!

Nato je govoril dr. Krek ter precej zanimivo razpravljaval o lastnostih, ki so slovenskemu mladeniču potrebne. Njegovemu govoru nimamo ničesar oporekati.

Uprav zabavno pa je bilo poslušati bojevitega gromovnika za klerikalno stvar, dr. Vrstovška. Mož je nastopil tako energično in govoril toli goreče in rohneče, da bi sodil veliko bolj za kakega misijonskega pridigarja, kakor za gimnazijskega profesorja. — Komično nas je dirnulo, ko je pozival navzoče mladeniče k slovesni prisegi in se je odzvalo le malo bojazljivih glasov. Nehote smo mislili, da bo ta prisega držala najbrž tako trdno kakor Vrstovškova, ko je bil prisegel na svobodno zastavo „Triglava“. Pa — tempa pasati! Kar je minilo, je minilo, dandanes pa le pogumno naprej v borbi za mandat, če tudi po ne ravno častni poti.

Navdušenje mladeničev, med katerimi pa je bilo tudi lepo število mož in mladeničev nesomišljenikov, pa „Slov. Gospodar“ močno pretirava. Precej hrupa so naredili tuji udeleženci, dočim so domači ostali mirni.

Priznanje pa zasluži g. učitelj Zacherl, ki o vsaki priliki zatrjuje, da ni klerikalec in noče imeti z ljudmi take barve nič opraviti, ta dan pa je vendar z vsemi svojimi pevskimi močmi vrolo sodeloval, kar mu je prineslo zaslužno pohvalo v Slov. Gospodarju.

Poleg njega ne smemo pozabiti omeniti gljč. učiteljice Razlag, ki se je kaj korenjaško postavila na odru na „očiten videz“, molče s kimanjem pritrjevala govornikom (zlasti, ko so bruhali grom in žveplo na „liberalce“) ter se pri tem tako sladko-ginjeno in nežno smehljala.

Zadnja poročila.

Novi dvajsetkronski bankovci so stopili v ponedeljek v promet.

Poročila sta se v nedeljo g. A. Lešnik učitelj v Poljčanah in gca Amalija Martelac.

Nemško šolo hočejo dobiti nemškutarji v Peklu pri Poljčanah.

V Slov. Bistrici se je 21. t. m. poročil g. davčni asistent iz Seynice Štefan Šuc z gco Mici Čakšev.

Celjski okrajni šolski svet. Ko je prevzel posle celjskega okrajnega zastopa, svoječasno vlad. komisar, je c. kr. okr. glavarstvo razsodilo, da so tudi člani okrajnega šolskega sveta prenehali biti člani; to razsodbo je potrdila tudi namestnja in ministerstvo. Na pritožbo, ki jo je v imenu Slovencev vložil g. dr. Hrašovec na upravno sodišče, je to razsodilo, da je od prejšnjega okr. zastopa voljeni okr. šolski svet še veljaven. O stvari še spregovorimo.

Skupščina družbe Ciril-Metodove se namerava vršiti letos v Ptujju meseca septembra. Pozdravljamo to misel in upamo, da ne bo ovir.

V Kostivnici pri Rogatcu so dobili poštno-oddajno postajo, ki ima dnevno zvezo s pošto v Podplatu.

Poslanec Roblek je v svoji dne 24. t. m. interpeliral ministra notranjih zadev zaradi kršenja jezikovnih pravic s strani okr. glavarstva v Koničah. Dalje je interpeliral pravosodnega ministra zaradi nastavljanja slovenščine nezmožnih pravnih praktikantov pri okrožnem sodišču v Celju.

Slovenska banka. Včeraj 24. t. m. se je vršil na Dunaju shod zastopnikov raznih slovanskih bank. Sklenilo se je ustanoviti skupno slovansko banko. 50 milijonov akcijskega kapitala je že podpisanih.

Razne novosti.

Nemci za češčino. Društvo „Deutsche Mittelschule“ v Brnu je sprejelo resolucijo, da je nujna potreba za obstoj nemštva, da se uvede češčina kot obvezni učni predmet v vse srednje šole na Češkem, Moravskem in v Šleziji.

V Avstraliji je naraslo število prebivalstva od lani do letos za 77.566 oseb. Ta del sveta šteje danes 4 mil. 197.037 ljudi.

360 milijonov kron posojila je najela dunajska občina.

Maturantom na znanje. Kdor se želi posvetiti mantanističkim študijam in bi se hotel o njih informirati, naj se obrne na jugosl. ak. društvo „Sloga“, katero bo vsakemu rado postreglo z zaželjenimi podatki.

Društvene vesti.

Pozor peveci! V svrhu pospeševanja lepega petja širom domovine namerava „Zveza slovenskih pevskih društev v Ljubljani“ — (predsednik dr. Ravnikar) — za dobe velikih šolskih počitnic prirediti pevovodski tečaj. Ta zadeva je resnega uvaževanja vredna.

Gre se vprvo za to, da se dožene: koliko pevovodij in kateri bi se hoteli udeležiti (tudi kedaj najlože) tega tečaja.

V smislu tega dejstva se prosijo vsi pevcji, koji se zanimajo zanj, da blagovolijo to še pravočasno poročati, in sicer ali „Celjskemu pevskemu društvu“, ali pa takoj „Zvezi“.

Zajedno bi bilo želeli, da vspodbujajo za to idejo v svojem okolišu vse one, za koje bi utegnili biti kurz pomemben. Podrobnosti se pa lahko poizvedo naravnost pri „Zvezi“.

Ljutomer. Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ljutomer in okolico priredi s sodelovanjem „Slovenskega pevškega društva v Ljutomeru“ v proslavo solunskih bratov in slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda narodno veselico v korist družbe v nedeljo dne 5. julija 1908 takoj po večernicah ob 3. uri na vrta g. Vaupotiča v Ljutomeru.

Slov. pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ vabi na veliko narodno slavnost povodom razvitja zastave, ki bo 27. in 28. rožnika 1908 v Ljubljani. Spored: V soboto, dne 27. rožnika: Ob 9. uri zvečer bakljada in podokniča kumjci preblagorodni gospej Mariji pl. Trnkoczyjevi; potem prijateljski sestanek na vrtu „Narodnega doma“. V nedeljo, dne 28. rožnika: Ob 9. uri za društva sestanek na vrtu „Narodnega doma“. Ob 10. uri dopoldne pred „Narodnim domom“ razvitje zastave, zabijanje žebeljav in venčanje vseh prisotnih zastav. Po razvitju obhod po mestu. Ob 1. uri popoldne slavnostni banket v veliki dvorani „Narodnega doma“ (kuvert brez pijače za osebo 3. krone.) Ob 4. uri popoldne velika ljudska veselica na vrtu „Narodnega doma“. Sodeluje popolna društvena godba. Pevski nastopi raznih pevskih društev. Raznovrstna prosta zabava. Vstopnina 60 vin. za osebo. — V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica v vseh notranjih prostorih „Narodnega doma“.

Iskaz prispevkov za zastavo telovadnega društva „Murski Sokol“ v Ljutomeru.

Darovali so sledeče dame: Matilda Dr. Grossmann 50 K, Marija Dr. Chloupek 40 K, Marija Seršen 20 K, Katička Rajh 20 K, Marija Kocuvan, Katka Potovar in Jozefa Puconja po 20 K, Marija Vaupotič, Miroslava Čagran, Marija Zacherl, Marija Mursa, Slava Horvat, Terezija Kukovec, Berta Feutz po 10 K, Marija Babnik 8 K, Matilda Mihalič 6 K, Marija Rajh, Marija Karba, Jospina Wessner, Marija Brumen, Marija Stajnko in Ljudmila Misja po 5 K, Marija Schneider, Antonija Herzog, Antonija Pevec, Angela Novak, Jozefa Veselič, Marija Jelovšek, Alojzija Karba, Angela Čeh in Anica Lipovec po 2 K, Jozefa Vrabi 3 K, Marija Kovačič, Hermina Kryl, M. Rihnar, Marija Vrabel, Hanika Rajh, in Jula Rajh po 1 K.

Prispevke za prireditve slavnosti so poslali sledeči gg: Franc Schneider 20 K, Dr. Babnik in Fran Sever po 10 K, Franc Hrašovec, dr. Juro Hrašovec in J. Grivec po 5 K.

Za odbo:

Matilda Grossman, predsednica, Marija Kocuvan, blagajničarka.

Loterijske številke.

Trst, dne 20. jantja 1908: 48, 41, 76, 56, 86.
Linc, " " " " " " " " " " " " 20, 83, 85, 46.

Listnica uredništva.

Novštifta. Podsreda: Tokrat absolutno nemogoče! Dobje: Skušali bomo dotične podatke oskrbeti do prihodnjic.

Izjava.

Jaz Marija Povšnar iz Povšnika pri Vranskem preklicujem in obžalujem vse laži, katere sem govorila o tukajšnjem zdravniku g. dr. Karbi v slučaju rajne Šalamun Marije iz Povšnika.

Ni res, da gospod doktor ni hotel iti k Šalamun Mariji v kljub mojim prošnjam, res pa je, da sem jaz prišla k njemu samo po zdravila. Ko je gospod doktor izjavil, da mora prej Šalamun Marijo preiskati in videti, in je bil takoj pravižen iti z menoj, sem jaz rekla, da nimam od Šalamunovih naloge zdravnika pripeljati na dom, ampak samo zdravila prinesti. Dobila sem zdravila, obljubila sem pa takoj iti k Šalamunu in če je on zadovoljen, priti ob 7. uri zvečer nazaj po gospoda doktorja — prej mi radi dajave pota ne bi bilo mogoče. Poklicali so pa gospoda doktorja potem šele drugi dan popoldne.

Prosím s tem gospoda doktorja javno za odpuščanje in se mu zahvaljujem, da mi je kazen pred sodnijo odpustil.

Vransko, dne 19. junija 1908.

Marija Povšnar.

Trgovcem se nudi

redka prilžnost dobiti izvrstno specialiteto mila daleč pod trgovsko ceno.

Kdor se zanima, naj blagovolí naslov poslati na uredništvo tega lista pod „520“.

Josip Repič

mizarski mojster na POLZELI

priporoča cenj. občinstvu svoje izvrstne mizarske izdelke vsake vrste ter se priporoča za naročila. Iščo tudi

mizarskih pomočnikov.

36 23-8

Kovač,

ki prevzame kovačnico v najem pod ugodnimi pogoji, se išče. Pojasnila daje upravništvo „Narodnega Lista“. — Kovačnica je v Slov. Gor. in daje obilo dela. — Kdor želi mesto sprejeti, naj se javi takoj.

Zaradi pomanjkanja in draginje delavnih moči ima kmet dandanes

velike skrbi

s pridelovanjem in potreba je misliti na nabavo dobrih poljedelskih strojev. Ker razni tuji agenti dostikrat našega kmeta opeharijo, zatorej je potreba previdnosti. Zanesljivo mlatilnice, čistilnice, geplje, slamoreznice in druge polje-najboljše delske stroje prodaja po jako nizkih cenah

Trgovina z železnino „MERKUR“, P. Majdič, Celje

Ceniki zastonj!

Postrežba točna!

Slovensci, kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

zahtevajte v vsaki gostilni le najboljšo

Slovinci Slatino kislavo vodo

ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda. — Zalagatelj: 134 13-4

JAKOB VREČKO, Slovenjgradec.

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posejilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Častna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štampilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami od najpreprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Čeniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznано dobro blago. Solidna in točna postrežba.

Zgotovljeno

je pre-zidava-nje trgov-ske hiše R. Stermecki v Celju, katera je sedaj popolnoma na novo urejena. — Velikanska zaloga, katera se je sedaj še z novodošlim blagom dopolnila, se bode z naprej po čudovito nizkih cenah prodajala. Nikdo torej ne zamudi ob prihodu v Celje si trgovino ali vsaj izložbo ogledati, da se vsak sam prepriča o velikanski izbiri in čudovito nizkih cenah. — Vzorci proti vrnitvi na vse strani poštnine prosto.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, Gledališka ulica št. 9

izdeluje vse različne vrste

obutal v modernih fazonah

in po solidnih cenah.

52-25

! Čevlji !

Priporočam svojo zalogo vsakovrstnega obuvala za moške, ženske in otroke; tudi turistovske čevlje po goiserskem načinu; domače in tovarniško delo po vsakovrstni ceni. — Vse se dobi in kupi pri

Ivan Berna

Gosposka ulica št. 6 v Celju.

Edino pristen je le **Thierryjev balzam** z zeleno **nuho** kot varstveno znamko. Najmanjša pošiljatva 12/2 ali 6/1 ali 1 patent potovalno družinsko steklenico K 5. Skladanje prosto.

Thierryjevo centifolij-mazilo. Najmanjša pošiljatva 2 dozi K 3'60. Sklad. prosto.

Povsod priznana kot najboljša domača sredstva zoper želodčne bolečine, zgago (gorečico), krče, kašelj, zasliženje, vnetja, poškodbe, rane itd. Naslovite naročilo ali denarno pošiljatev na **A. THIERRY**, lekarna k angelju varuhu v Pregradi pri Rogatcu. Zaloge skoro v vseh lekarnah. 107 33-11

Darujte za Narodni sklad!

Sveto-trojiški vrelec!

Izvrstna slatina!

Čast mi je, p. n. občinstvu vljudno naznaniti, da pričnem, ker so vsa predela izvršena, s prodajo. Tudi na c. kr. splošni preskuševalnici za živila v Gradcu je bil sveto-trojiški vrelec analiziran in kot dobra slatina preskušen.

Kot dietetična slatina se najtopleje priporoča.

Naročila prevzame

FRANC SCHÜTZ, Sv. Trojica v Slov. goricah.

Preprodajalci imajo visok popust.

113 -9

Kreditna in stavbena zadruga „Lastni dom v Celju“ Celje • Rotovška ulica št. 12, I. nadstropje • Celje

Uradije vsako sredo in soboto od 8. do 12. ure predpoldne in od 2. do 6. ure popoldne. Pojasnila se dobijo vsak dan pri tajniku v pisarni ali pa pri udih načelstva. Zadruga „Lastni dom“ je kreditni zavod in sprejema od vsakogar hranilne vloge, katere

obrestuje stalno po 5%

od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje zadruga sama, ne da bi ga vlagateljem odtegovala. Zadruga dovoljuje v prvi vrsti zemljiški in stavbeni kredit ter predume na knjižne terjatve, račune itd. do gotove visokosti in po dogovoru. — Vlagateljem so na razpolaganje hranilni nabiralniki (pušice), ki so najpripravnejše sredstvo za varčevanje. Izmed slovenskih zavodov ima le zadruga „Lastni dom“ vpeljane te hranilne nabiralnike.

Cekovni račun pošt. hran. št. 54.366.

Telefon št. 48.

73 16-16